

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120201927
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3120201927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne : K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, F. - E., právne zastúpená: AK VAVRINČÍK s.r.o., so sídlom Hurbanova 1, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanému: F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, F. - E., právne zastúpený: Mgr. Petra Hrubová, advokátka, so sídlom Mierové námestie 93, Ilava, o uloženie zákazu priblíženia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 8. júla 2021, č.k. 15C/8/2020-109 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým z časti žalobe vyhovel a v závislom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v rámci súdneho konania, správneho konania, konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní alebo iného konania v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného a žalobkyne pri týchto úkonoch po dobu vykonávania týchto úkonov. Vo zvyšku žalobu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 02.03.2020 sa žalobkyňa domáhala, aby súd vo veci samej zakázal žalovanému približovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Súčasťou podanej žaloby bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodol súd tak, že návrh uznesením č.k 15C/8/2020-25 zo dňa 16.03.2020 zamietol. Uznesenie sa stalo právoplatné. O návrhoch týkajúcich sa maloletých detí, ktoré boli súčasťou tohto podania, sa koná v samostatnom konaní v reg. "P".

3. Súd vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav. Súd mal zistené, že žalobkyňa a žalovaný sú manželia, manželstvo uzavreli dňa 02.02.2008 v F. - E. a toto manželstvo doposiaľ trvá. V manželstve sa narodili tri mal. deti, Z., K. a C.. Z predloženej lekárskej správy MUDr. Adriany Orechovskej bolo zistené, že je prítomná agresivita v domácom prostredí a doporučené bolo psychiatrické vyšetrenie oboch manželov. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6Tp/20/2020 zo dňa 19.01.2020 súd o návrhu prokuratúra na vzatie žalovaného ako obvineného do väzby rozhodol tak, že bol vzatý do väzby v Ústave na výkon väzby Ilava so začiatkom dňa 18.02.2020 o 01:45 hod. Z uznesenia vyplynulo, že žalovanému bolo vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že žalovaný ako obvinený dňa 18.02.2020 v čase

približne o 01.00 hod pod vplyvom alkoholu v byte č. X v bytovom dome na adrese F. - E. č. XXX svojej manželke - žalobkyni vulgárne nadával, udieral dlaňou ruky do nohy, hlavy a ramena, kopol ju do chrbta, v dôsledku čoho poškodená neutrpela zranenia, ale popri tom, ako ju fyzicky napádal, jej viackrát povedal, že ju zabije, čím svojim konaním vzbudil u poškodenej - žalobkyne, dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a skutku sa dopustil na chránenej osobe - osobe blízkej, manželke. Voči uzneseniu podal žalovaný ako obvinený sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23Tpo/24/2020-39 zo dňa 10.03.2020 tak, že zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu o vzatí do väzby a prepustil žalovaného z väzby na slobodu. Väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Žalovanému ako obvinenému uložil viaceré zákazy a obmedzenia, a síce zakázal mu styk so žalobkyňou ako poškodenou a zakázal jej priblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Zakázal mu kontakt so žalobkyňou ako poškodenou v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Zakázalo sa mu zdržiavať sa na adrese F. - E. č. XXX a bol mu uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Krajský súd konštatoval, že žalovaný požíva dlhšiu dobu alkohol, pod vplyvom ktorého neovláda svoje konanie a správa sa neprijateľne, a to aj v prítomnosti maloletých detí a fyzické napadnutie bolo len zrejším vyústením jeho problémov naznačujúcim však stupňovanie jeho agresivity. Dospel však k záveru, že väzbu je v danej veci možné nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. Súd mal za to, že nahradená väzba v spojení s uloženými zákazmi a obmedzeniami ochráni žalobkyňu ako poškodenú v dostatočnej miere. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3T/68/2020 mal súd zistené, že rozsudkom zo dňa 04.08.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.08.2020 bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Trenčín a obvineným, podľa ktorej obvinený uznal vinu za spáchaný skutok, že dňa 18.02.2020 v čase približne o 01.00 hod pod vplyvom alkoholu prišiel do bytu č. X v bytovom dome na adrese F. - E. č. XXX za svojou manželkou - žalobkyňou, ktorú žiadal, aby mu dala peniaze na taxík, a keď mu povedala, že žiadne peniaze nemá, začal jej vulgárne nadávať a následne ju fyzicky napadol tak, že ju udieral dlaňou ruky do nohy, hlavy a ramena, následne ju kopol do chrbta, v dôsledku čoho neutrpela žiadne poranenia, ale popri tom, ako ju fyzicky napádal, jej viackrát povedal, že ju zabije, na čo poškodená mobilným telefónom privolala políciu, avšak počas tohto telefonátu jej obvinený vytrhol telefón, následne odišiel z domu a vonku sa ukryl v kríkoch, čím svojim konaním vzbudil u poškodenej - žalobkyne, dôvodnú obavu, dňa 21.03.2010 v čase o 11,003 hod na adrese F. E., F. XXX počas telefonického rozhovoru jeho matky s jeho manželkou - žalobkyňou vstúpil do hovoru svojej matky tým, že v pozadí hovoru začal kričať vulgarizmy na adresu poškodenej a následne uviedol, že ju zabije sekerou a potom aj seba a nezáleží mu na tom, či deti skončia v domove, čím svojim konaním vzbudil u poškodenej - žalobkyne, dôvodnú obavu o život; týmito skutkami spáchal prečin nebezpečného vyhrážania a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a tiež mu bolo uložené ochranné liečenie prialkoholické ambulantom formou. Trest bol podľa obsahu súdneho spisu vykonaný dňa 29.08.2020. Súčasne mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholického ambulantom formou. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 103/2020 vyplynulo, že u žalovaného sa jedná o škodlivé užívanie alkoholu - počínajúcu závislosť, v čase spáchania skutku v kombinácii s analgetikami. Zneužívanie alkoholu, najmä v kombinácii s analgetikami, u neho potencuje podráždenosť a afektovú labilitu. Odporúčalo sa ochranné protialkoholické liečenie ambulantom formou. Súčasťou časti označenej ako forenzne psychiatrická analýza spisového materiálu je aj zachytenie vyjadrenia žalobkyne, že sa už teší na návrat manžela domov a chce s ním žiť v spoločnej domácnosti. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1Tp/76/2020 zo dňa 04.09.2020 bol žalovaný vzatý do väzby z dôvodu, že je daná dôvodná obava, že by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti alebo dokončiť trestný čin, ktorým hrozil. V uznesení sa uvádza, že žalovanému bolo dňa 02.09.2020 vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe, že sa dňa 01.09.2020 v čase približne o 18,00 hod nachádzal v obci F. - E., konkrétne pred rodinným domom popisné číslo XXX, v ktorom sa v tej dobe nachádzala jeho manželka (žalobkyňa), ktorá v tom čase počula, ako žalovaný vykrikuje pred domom na jej adresu rôzne vulgarizmy a tak podišla k oknu, pričom uvidela a tiež počula žalovaného, ktorý vo vulgarizmoch na jej adresu pokračoval a tiež uviedol, že ju zabije, čím svojim konaním vzbudil u žalobkyne dôvodnú obavu o jej zdravie a život najmä preto, že bol v auguste 2020 za obdobné hrozby zabitím, ktoré jej adresoval, právoplatne odsúdený. Uznesenie o vzatí žalovaného do väzby nadobudlo v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu právoplatnosť dňa 29.09.2020. V uznesení sa tiež uvádza, že žalovaný sa dopustil voči žalobkyni od 20.12.2019 aj dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/122/2020-216 zo dňa 11.02.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.02.2021 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania tohto skutku zo

dňa 01.09.2020 kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Žalovaný predložil potvrdenia o vykonaných platbách za obdobie od 15.03.2021 na energie, splátky úverov a výživné exekútorovi, vo vzťahu ku ktorému vymáhanému dlhu požiadal exekútora o splátkový kalendár dňa 13.04.2021. Uznesením č.k. 28C/14/2020-64 zo dňa 13.04.2021 súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené dňa 02.03.2020, ktorým zakázal žalovanému vstupovať do spoločného bytu strán sporu z dôvodu, že žalobkyňa sa z neho odsťahovala. Zo zvukovej nahrávky č. 511133743493120.mp4 je zrejmé, že žalovaný opakovane vulgárne oslovuje žalobkyňu aj dcéru Z.. Žalobkyňu opakovane označuje ako "piča", "kurva bachratá", "piča bachratá", "malá piča", "krava neschopná", "vyjebaná", "skurvená". Tiež sa vyjadruje tak, že žalobkyňu netreba "brániť", "netreba pomáhať a brániť", ale ju treba "vyoráť". Súčasne žalovaný sa vyjadruje tak, nech to dcéra nahráva, že je mu to jedno a s nahrávkou môže ísť aj k "materi".

4. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prejednávanej veci bola preukázaná existencia neoprávnených zásahov žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a súčasne je možné dôvodne sa obávať, že môže reálne nastať opakovanie týchto neoprávnených zásahov. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalovaný sa voči žalobkyňi dopustil doposiaľ 3 skutkov (18.02.2020, 21.03.2020 a 01.09.2020), ktoré naplnili znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, za ktoré bol právoplatne odsúdený rozsudkami tunajšieho súdu o schválení dohody o vine a treste zo dňa 04.08.2020 a 11.02.2021. V uvedených trestných veciach bol i väzobne stíhaný. Napriek tomu, že Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23Tpo/24/2020-39 zo dňa 10.03.2020 zrušil v poradí prvé rozhodnutie okresného súdu o jeho vzatí do väzby a nahradil väzbu spolu s uložením viacerých obmedzení a zákazov, vrátane zákazu styku so žalobkyňou na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, tento zákaz žalovaný porušil zakrátko na to tým, že sa voči nej dopustil skutku dňa 21.03.2020, za ktorý bol tiež následne väzobne stíhaný a právoplatne odsúdený. Po právoplatnom odsúdení a vykonaní trestu uloženého rozsudkom sp.zn. 3T/68/2020 zo dňa 04.08.2020 (za skutky zo dňa 18.02.2020 a 21.03.2020), ktorý trest žalovaný vykonal 29.08.2020, sa 01.09.2020 dopustil voči žalobkyňi ďalšieho rovnakého skutku, pre ktorý bol vzatý do väzby a následne právoplatne odsúdený rozsudkom sp.zn. 3T/122/2020 zo dňa 11.02.2021. Tiež bolo zistené, že pred spáchaním vyššie uvedených trestných činov voči žalobkyňi, od 20.12.2019 sa voči nej dopustil tiež 2 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Správanie, ktorého sa žalovaný na žalobkyňi dopúšťal, za ktoré bol opakovane či už právoplatne uznaný za vinného zo spáchania priestupkov alebo troch trestných činov, je neakceptovateľné a úplne spoločensky neprípustné o to viac, že bolo namierené proti manželke, ktorá, podľa názoru súdu má aj vzhľadom na tieto negatívne skúsenosti opodstatnený strach z toho, že by sa opäť mohla stať obeťou obdobného protiprávneho konania zo strany žalovaného. Ak sa žalovaný bránil tým, že sa polepšil a nehrozí, že by sa obdobného konania dopustil opäť, čo bol hlavný jeho argument v prospech zamietnutia žaloby, súd mal za to, že vykonaným dokazovaním naopak bola preukázaná dôvodná obava z toho, že by sa protiprávneho konania mohol voči žalobkyňi dopustiť znovu. Z vyššie opísanej genézy protiprávneho správania žalovaného voči žalobkyňi v nedávnej minulosti súd je nútený konštatovať, že u žalovaného možno vzhľadom na tendenciu k recidíve protizákonného konania. Vzhľadom na preukázané opakovanie protiprávneho konania žalovaného, ktorého objektom je iba žalobkyňa, je zrejmé, že žalovaný v nedávnej minulosti mal očividný problém ovládnuť svoje konanie proti žalobkyňi, ktorú zámerne vyhľadával za tým účelom, aby sa jej opakovane vyhrážal (aj smrťou), a to dokonca aj počas toho, ako mal súdom (vrámci náhrady väzby) uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyňi a tiež aj po tom, čo bol za nebezpečné vyhrážanie z 18.02.2020 a 21.03.2020 odsúdený, kedy sa rovnakej trestnej činnosti voči nej dopustil aj dňa 01.09.2020, len niekoľko dní po prepustení z výkon trestu. Žalovaný v nedávnej minulosti stupňoval svoje protiprávne konanie proti žalobkyňi (najprv 2 priestupky, následne v krátkom slede za sebou 3 trestné činy), porušil už raz súdny zákaz priblíženia sa k žalobkyňi (uložený uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23Tpo/24/2020 zo dňa 10.03.2020), dopustil sa nebezpečného vyhrážania 3 dni po vykonaní prvého trestu odňatia slobody (prepustený 29.08.2020, ďalší trestný čin spáchaný 01.09.2020), ktoré správanie žalovaného nasvedčuje tomu, že má tendenciu porušovať zákaz uložený súdom, keď celkom zrejme ani výkon trestu odňatia slobody či pobyt vo väzbe nebol pre neho takým ponaučením, po ktorom by sa vystríhal obdobného konania, keď opakovane sa dopustil rovnakého konania aj po prvom výkone trestu. Opakovanie neprípustného správania žalovaného voči žalobkyňi v rokoch 2019 až 2020, porušovanie zákazov nevylučuje, naopak, vytvára dôvodnú obavu, že by rovnaké konanie žalovaný mohol zopakovať znova. V tejto súvislosti súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že znalec pri skúmaní duševného stavu osoby žalovaného v rámci trestného konania konštatoval začínajúcu závislosť na alkohole, čo v kombinácii s analgetikami potencuje jeho podráždenosť a afektívnu labilitu, z ktorého dôvodu mu bolo uložené aj ochranné liečenie, ktoré doposiaľ žalovaný neabsolvoval. Aj táto skutočnosť,

kedy doposiaľ žalovaný neriešil odborným spôsobom problém s alkoholom, znásobuje riziko, že by sa (opäť aj pod vplyvom alkoholu) mohol dopustiť obdobného správania voči žalobkyni.

5. Ak sa žalovaný bránil tým, že od prepustenia z druhého výkonu trestu (prepustený bol 02.03.2021) žalobkyňu nevyhľadal, čo má byť dôkazom o tom, že už ju kontaktovať nemá záujem, súd uviedol, že sú tu práve objektívne skutočnosti, ktoré žalovanému nateraz bránia (aj keby chcel), aby sa k žalobkyni priblížil. V prvom rade je treba uviesť, že žalobkyňa s deťmi odišla pred prepustením žalovaného z výkonu trestu na miesto, ktoré nie je žalovanému (a celkom zrejme ani jeho rodine, ako to potvrdila svedkyňa- matka žalovaného) známe, čo samo osebe znemožňuje, resp. značne sťažuje žalovanému čo i len potenciálne snahy o vyhľadanie žalobkyne. To znamená, že nie pozitívny posun v správaní žalovaného, ale predovšetkým zdržovanie sa žalobkyne na nateraz pre žalovaného neznámom mieste spôsobilo, že sa žalovaný so žalobkyňou (mimo súdnych pojednávaní) osobne nestretol. Nemožno však od žalobkyne požadovať, aby sa "ukrývala" pred žalobcom nekonečne dlhý čas z obavy pred zopakovaním protiprávneho konania. Žalobkyňa má naopak právo viesť normálny život, na mieste, ktoré si vyberie a je to žalovaný, ktorý je povinný ovládnuť svoje konanie natoľko, aby sa protiprávne konanie z minulosti voči nej namierené nezopakovalo. Súd však vzhľadom na opísané predošlé správanie žalovaného má obavu z toho, že žalovaný nebude schopný, ak sa dozvie miesto pobytu žalobkyne, zdržať sa jej vyhľadávania, či už viac alebo menej intenzívneho. Rovnako tak treba uviesť, že žalovaný má neodkladným opatrením vydaným dňa 14.01.2021 v konaní sp.zn. 15C/1/2021 uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni, a preto aj táto okolnosť nateraz (pod hrozbou porušenia právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia) objektívne brzdí žalovaného v čo i len pomyselných snahách o styk so žalobkyňou. Avšak jeho opakované protiprávne správanie v nedávnej minulosti, potencované doposiaľ neriešenou závislosťou na alkohole, a aj počas tohto sporu na pojednávaniach prezentovaným negatívnymi emóciami prejavovanými voči žalobkyni majúciimi svoj základ v novom partnerskom vzťahu žalobkyne s iným mužom a neúspešnými snahami žalovaného stretnúť sa s deťmi, zakladajú podľa názoru súdu dôvodnú obavu, že by sa snaha o osobný styk žalovaného so žalobkyňou mohla zopakovať. Uvedenú obavu nie sú spôsobilé vyvrátiť ani žalovaným produkované tvrdenia a dôkazy, že začal riadne splácať dlhy, výživné a náklady na byt, keďže snaha o splatenie starších dlhov nevyvracia sklony žalovaného ku kontaktovaniu žalobkyne, ktoré sklony potvrdzuje jeho predošlé správanie vo vzťahu k nej. Platenie zákonnej vyživovacej povinnosti žalovaného nehovorí tiež nič o tom, či má v sebe žalovaný sklony zopakovať svoje protiprávne konanie. A rovnako tak platby za byt (napokon spoločný oboch strán sporu) nasvedčujú skôr len snahe vyhnúť sa dlhu viaznucemu k bytu, nie však snahe vyhýbať sa kontaktom so žalobkyňou.

6. Žalovaný v rámci svojej obrany "zľahčoval" strach žalobkyne a tvrdil, že ona z neho nemá strach dostatočnej intenzity na to, aby súd žalobe vyhovel. S touto argumentáciou sa súd nestotožnil. Nie je zrejme, akú potrebnú intenzitu strachu má žalovaný namysli, aby to bolo dostatočné pre vyhoviecie žaloby, navyše, keď ide o veľmi subjektívnu kategóriu odvíjajúcu sa aj od celkového charakteru a psychickej odolnosti jednotlivca. Žalobkyňa podľa súdu naopak opodstatnene môže mať strach z toho, že žalovaný protiprávne konanie voči nej zopakuje a súd mal za to, že tento ňou prezentovaný strach má racionálny základ v jej predošlej opakovanej negatívnej skúsenosti s manželom. Je dôvodné konštatovať, že ak sa manžel dopustí 3 krát trestného činu voči svojej manželke, ktorej hrozí okrem iného i smrťou, aj iná osoba v pozícii žalobkyne by dôvodne pociťovala strach z toho, že vyhrážky sa môžu opakovať, stupňovať, resp. že tieto môžu byť aj naplnené. Napokon, vzbudenie dôvodnej obavy na strane žalobkyne ako poškodenej je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania a súd nemá dôvod pochybovať o tom, že obava na strane žalobkyne z osoby žalovaného má svoj opodstatnený základ. Intenzitu strachu ani to, že by mala byť žalobkyňa ako obeť atakovaná či už verbálne alebo fyzicky, podľa súdu nie je nutné pre účely tohto sporu dokladovať znaleckým dokazovaním, tak, ako to tvrdil žalovaný, keď podstatným pre posúdenie žaloby je preukázanie opakovaného spáchania priestupkov a trestných činov žalovaným voči žalobkyni ako poškodenej v nedávnej minulosti (teda preukázanie protiprávných zásahov do osobnej integrity žalobkyne), resp. úlohou súdu je vyhodnotiť, či sa takéto konanie môže reálne v budúcnosti ešte zopakovať, čo súd učinil v predošlých odsekoch. Znalecké dokazovanie nie je dôkazom, od ktorého by sa ako od jediného mal odvíjať úspech v spore.

7. U žalobkyne podľa súdu pretrváva dôvodne obava, že v prípade neexistencie súdneho zákazu (ktorý by tu nebol, ak by súd túto žalobu zamietol a neodkladné opatrenie z tohto dôvodu by zaniklo) ju žalovaný bude opätovne vyhľadávať a atakovať, a to hlavne verbálne, za ktoré verbálne útoky bol

právoplatne odsúdený v roku 2020 a 2021, môže mať dôvodnú obavu zo zopakovania vulgárnych osočovaní, vyhrážok smrťou, ktoré nie je povinná znášať. Vulgárne osočovanie zo strany žalovaného na adresu žalobkyne je nielen súčasťou opisu skutkov trestných činov podľa právoplatných odsudzujúcich rozsudkov, ale boli tiež preukázané z vykonanej zvukovej nahrávky (pochádzajúcej z roku 2020, podľa tvrdení žalobkyne), kde táto v podstate je celá iba súčtom vulgarizmov a prejavov hrubej neúcty žalovaného k žalobkyni (opis v odseku 13), čo je netolerovateľné a súčasne uvedené verbálne prejavy žalovaného vykresľujú jeho negatívne emočné nastavenie vo vzťahu k nej. Z ničoho pritom jednoznačne nevyplývalo, svojím správaním v neskoršom období žalovaný nijako súd nepresvedčil, že by takýto prístup k žalobkyni zmenil o to viac, kedy aj na pojednávaniach prejavoval negatívny postoj k žalobkyni, prameniáci v novom partnerskom vzťahu žalobkyne a v konfliktoch týkajúcich sa detí. Uvedené len umocňuje dôvodnú obavu zo zopakovania neprípustného správania žalovaného. Ak sa žalovaný bránil tým, že s nahrávkou nesúhlasil, resp. o nej nevedel a predstavuje tak nezákonný dôkaz zachycujúci jeho prejav osobnej povahy, treba uviesť, že z jej obsahu jednoznačne vyplývala vedomosť žalovaného o tom, že jeho verbálny prejav je zaznamenávaný, dokonca sám žalovaný dcéru nabádal, aby natáčala a prípadne nahrávku aj použila. Za takéhoto stavu potom neobstojí argument o tom, že žalovaný o nahrávke vedomosť nemal. Ak by však súd aj nehodnotil obsah tejto nahrávky, aj tak bolo podľa jeho názoru preukázané opakované protiprávne správanie sa žalovaného voči žalobkyni a po zhodnotení aj len ostatných dôkazov (aj bez nahrávky) by súd konštatoval dôvodnú obavu z možného opakovania takéhoto konania. Ostatné zvukové nahrávky predložené žalobkyňou súd z dôvodu nehospodárnosti a nadbytočnosti neprehrával, nakoľko na preukázanie podstatných skutočností bolo postačujúce oboznámiť sa s touto jednou nahrávkou (všetky boli totiž podľa tvrdení žalobkyne z rovnakého časového obdobia), vo vzťahu ku ktorej (ako jedinej podľa obsahu nahrávky) žalovaný súhlasil s jej vyhotovením tak, ako to bolo opísané vyššie.

8. Základom pre vyhovieť žaloby bolo preukázanie existencie opakovaného nebezpečného vyhrážania žalovaného žalobkyni, teda jej početné verbálne osočovanie a vulgárne napádanie, ktoré bolo preukázané tak, ako bolo vyššie uvedené a súčasná obava z opakovania takýchto počinov. V spore sa však nad rámec uvedeného tiež podarilo preukázať aj fyzické útoky žalovaného na žalobkyňu. Jeden z nich zo dňa 18.02.2020, hoci nepredstavoval poškodenie zdravia žalobkyne, je opísaný v právoplatnom odsudzujúcom rozsudku sp.zn. 3T/68/2020, kde sa uvádza, že žalovaný žalobkyňu fyzicky napadol tak, že ju udrel dlaňou ruky do nohy, do hlavy a ramena a následne ju kopol do chrbta, pričom súd je viazaný tým, že takýto skutok sa stal a nemá dôvod a ani možnosť ho spochybňovať. Takéto konanie je úplne neakceptovateľné, presahujúce rámec slušnosti a rešpektu v medziľudských vzťahoch, o to viac vo vzťahu medzi manželmi. Aj preto súd mal preukázané i tvrdenia žalobkyne, že žalovaný sa voči nej odpustil fyzického násillia. Okrem toho, svedeckými výpoveďami K. F. a G. A. bol opísaný rovnaký incident z bytu strán sporu, kedy žalovaný žalobkyňu tiež fyzicky atakoval sácaním, ťahaním za vlasy a báchaním hánkami po hlave. Svedkovia boli riadne poučení o povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať aj o trestnoprávných následkoch krivej výpovede, súd nemá dôvod neveriť takto obomi svedkami opísanému incidentu, keď napokon ani žalovaný výslovne nenamietal, že by sa tento incident nestal, že by bol vymyslený, resp. že by sa stal inak, ako ho obaja svedkovia opísali. Žalovaný sa k tomuto incidentu nevyjadroval. Hoci iné ďalšie fyzické útoky preukázané neboli, keď svedkyne navrhované žalovaným - jeho matka a teta neboli svedkami žiadneho fyzického útoku žalovaného na žalobkyňu, už aj tieto zistené fyzické napadnutia postačujú na prijatie záveru o absolútne neprípustnom správaní žalovaného voči žalobkyni, z ktorého tiež môžu u žalobkyne opodstatnene vychádzať obavy zo žalovaného. Vzťahy medzi stranami nie sú dobré, žalovaný sa domáha možnosti podieľať sa na starostlivosti o deti, čo výrazne tiež vyvoláva negatívne nálady na strane žalovaného s možnosťou nevyspytateľného správania sa v prípade, že by sa ocitol v prítomnosti žalobkyne. K tomuto záveru súd dospel aj s poukazom na to, že svedkyňa - teta žalovaného opísala incident, pri ktorom si žalovaný ľahol v snahe vidieť deti, ktoré sprevádzala žalobkyňa, pred jej auto a zabraňoval jej v odjazde, ktoré konanie len potvrdzuje to, že žalovaný má ťažkosti s regulovaním svojho správania voči žalobkyni a nie je možné vylúčiť opakovanie spoločensky neakceptovateľného skratového správania kedykoľvek. Žalovaný potvrdil tento incident z 21.03.2020 (kedy sa aj stal druhý trestný čin voči žalobkyni), odôvodňoval ho snahou vidieť deti, avšak ani tento dôvod nemôže byť ospravedlnením neovládateľného správania. Nakoľko sa žalovaný snaží vidieť a podieľať sa na starostlivosti o deti aj v súčasnosti, opakovanie obdobného impulzívneho správania v prítomnosti žalobkyne nie je preto možné vylúčiť ani teraz. Napokon teta žalovaného potvrdila aj to, že sa žalovaný v lete 2020 priblížil k žalobkyni, kedy ho synovec - policajt vyzýval, aby od žalobkyne odstúpil a následne ho museli rodinní príslušníci ukľudňovať doma s tým "aby si sadol do kúta", ktorá skúsenosť rovnako skôr nasvedčuje problémom žalovaného

s ovládaním svojho správania v prítomnosti žalobkyne a jeho sklony k nepredvídateľným reakciám. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov súd mal preukázané, že došlo zo strany žalovaného k porušeniu práv žalobkyne na ochranu jej osobnosti a k zásahom do jej telesnej integrity. Vzhľadom na zistené skutočnosti ohľadom osoby žalovaného, z ktorých skutočností súd mal preukázanú dôvodnú obavu z možného opakovania takýchto neprijateľných zásahov do integrity žalobkyne a jej dôstojnosti, súd dospel v danom prípade k záveru, že je dôvodné uložiť týmto rozhodnutím žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov tak, aby nedochádzalo k ďalším objektívne hroziacim neoprávneným zásahom žalovaného do práv žalobkyne. Stanovená vzdialenosť je podľa názoru súdu dostačujúca a zároveň neprímerane neobmedzuje slobodu pohybu žalovaného. Súd ďalej považoval za potrebné z praktického hľadiska obmedziť uložený zákaz pre prípad účasti žalobkyne a žalovaného na úkonoch v súdnom (napr. civilnom, trestnom) konaní, správnom konaní alebo inom konaní pred orgánmi verejnej správy alebo orgánmi činnými v trestnom konaní, na ktoré budú žalobkyňa a žalovaný súčasne predvolaní a pri ktorých nemožno vylúčiť, že sa obaja stretnú a z objektívnych dôvodov nebude možné zabezpečiť, aby fyzická vzdialenosť medzi nimi bola menšia ako 10 metrov. Z tohto dôvodu rozhodol súd tak, že v prípade vykonávania procesných úkonov vrámcami týchto konaní, na ktorých sa bude vyžadovať osobná prítomnosť žalobkyne i žalovaného, sa tento zákaz neuplatní. Treba uviesť, že takéto obmedzenie zákazu priblíženia nebolo súčasťou žalobného petitu, kedy žalobkyňa žiadala uložiť žalovanému zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov bez akejkoľvek výnimky. Z vyššie opísaných praktických dôvodov však súd považoval za potrebné uvedenú výnimku do súdneho rozhodnutia zakomponovať, a preto treba konštatovať, že z procesného hľadiska nebolo žalobe žalobkyne vyhovieť úplne, v celom rozsahu (teda uložením zákazu priblíženia bezvýnimčne), ale len v obmedzenom rozsahu (obmedzenie požadovaného plného zákazu predstavuje zakotvenie vyššie spomenutej výnimky). Preto pre poriadok súd vo zvyšku žalobu zamietol, keďže sa uložil žalovanému zákaz priblíženia v obmedzenejšom rozsahu, než žiadala žalobkyňa. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobkyňi priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Treba uviesť, že žalobkyňa dosiahla v spore to, čo dosiahnuť chcela, a síce aby súd zakázal žalovanému priblížiť sa k nej a jej argumentácia v spore bola v celom rozsahu opodstatnená. Neúspešná síce bola tiež, ale iba v zamietnutej časti, ktorá predstavuje výnimku pre účely možnej súčasnej účasti strán pred súdmi alebo inými orgánmi verejnej správy. Túto zamietnutú časť súd považoval za nepatrnú časť vo vzťahu k celku a k tomu, čo žalobkyňa žalobou sledovala. CSP nepozná situáciu, ak strana mala v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti (pôvodne §143 ods. 3 OSP v znení do 30.6.2016) a na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona, súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania "princíp racionálneho zákonodarcu" a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že hoci má strana v konaní neúspech v zanedbateľnej časti (neúspech žalobkyne - výnimka zo zákazu na účast' strán pred súdmi a inými orgánmi), priznal jej plnú náhradu trov konania. V danom prípade totiž neúspech žalobkyne bol len v časti s ohľadom na celý predmet konania menej významnej. Táto zamietnutá časť však nemôže byť považovaná za neúspech žalobkyne v podstatnej časti, lebo už len samotný vyhovujúci výrok je postačujúci pre ochranu žalobkyne pred možnými nežiaducimi stretmi so žalovaným, čo bolo hlavným cieľom tohto konania, ktorý sa žalobkyňi v celom rozsahu podarilo dosiahnuť. O výške náhrady trov konania rozhodne súd osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že súd vo veci nezistil také skutočnosti, ktoré by jednoznačne odôvodňovali potrebu uloženia mu povinnosti nepribližovať sa k žalobkyňi s výnimkou účasti na úkonoch v súdnom, trestnom, správnom resp. v obdobnom konaní. Je toho názoru, že súd mal vo veci rozhodnúť na základe skutkového stavu ustáleného v čase rozhodnutia vo veci samej. V čase vydania meritórneho rozhodnutia so žalobkyňou nežil v spoločnej domácnosti, nakoľko sa aj s deťmi odsťahovala. V danom čase boli a aj sú v rozvodovom konaní. V čase rozhodnutia vo veci samej bolo zrušené neodkladné opatrenie o zákaze vstupu jeho osoby do spoločného bytu. Žalobkyňu od prepustenia z výkonu trestu nekontaktoval ani ju nevyhľadal. Po prepustení z výkonu trestu spláca spoločný úver, platí výživné na deti, pričom uložený trest splnil svoj účel a vo výkone trestu sa napravil. V samotnom konaní neboli preukázané fyzické útoky silnej intenzity na žalobkyňu, taktiež žalobkyňa nepredložila žiadne odborné vyjadrenie ani znalecký posudok, ktorým by preukázala, že by bola z jeho strany obeťou domáceho násillia. Konflikty, ktoré so žalobkyňou v minulosti mali neboli takej intenzity, aby bolo nutné trvalo mu zakázať sa k žalobkyňi priblížiť. Ak by žalobkyňa mala z neho skutočný strach nedvíhala by mu telefón a nekomunikovala by

s ním. V súdnom konaní svedkyňa T. F., dosvedčila, že žalobkyňa má vulgárny slovník aj voči nemu a teda vo vyjadreniach je voči nemu agresívna. Taktiež je konfliktná, nakoľko schválne prišla na dvor jeho rodičov aj s deťmi a zinscenovala konfliktnú situáciu. Z výpovedi svedkov vyplýva, že žalobkyňa nemá z neho skutočný strach a obavy. Navyše je toho názoru, že žalobkyňa mala predložiť odborné vyjadrenie resp. znalecký posudok z odboru psychológia, kedy by bolo ustálené či jej strach z neho je reálny alebo len verbalizovaný resp. predstieraný. Má zato, že uvedené je odbornou otázkou, ktorú si súd nemôže sám vyhodnotiť. Súd teda nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, vec na základe uvedeného nesprávne právne posúdil a nedostatočne napadnuté rozhodnutie odôvodnil, čím sa toto rozhodnutie stalo nepreskúmateľné a zmätočné. Svoj trest za nebezpečné vyhrážanie si odpykal, svoje správanie napravil a v danej veci neodkladné opatrenie splnilo svoj účel a žalobkyňu nekontaktuje. Má zato, že súd svojim výrokom o zákaze približovať sa k žalobkyni prejedukuje aj zákaz priblížiť sa k deťom, nakoľko medzi výnimky zo zákazu priblíženia sa nezaradil aj čas odovzdania detí v rámci realizácie styku otca s deťmi po dobu určenú súdom. Jedná sa o vadu konania, kedy postupom súdu je zasahované do jeho práv do takej miery, že sa jedná o porušenie práva na spravodlivý proces. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie rozhodnutie a priznal mu trovy konania v rozsahu 100%.

10. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že v plnom rozsahu odmieta tvrdenia uvádzané v podanom odvolaní a nesúhlasí s nimi. Rozhodnutie súdu, ktorým súd uložil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v rámci súdneho konania, správneho konania, konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní alebo iného konania v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného a žalobkyne pri týchto úkonoch po dobu vykonávania týchto úkonov, a priznal žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, považuje za rozhodnutie zákonné, správne a ochraňujúce obeť domáceho násillia. Ako vyplynulo z celého vykonaného dokazovania bola dlhú dobu obeťou domáceho násillia, nakoľko zo strany žalovaného dochádzalo k mnohým útokom a fyzickým atakom na ňu. Správanie žalovaného predstavovalo takisto aj psychické násillie na žalobkyňu. Žalovaný bol potrestaný aj prostriedkami trestného práva. Má veľmi veľkú obavu o svoj život a o to, aby zo strany žalovaného ďalej nedochádzalo k jej ubližovaniu. Jednoznačne uniesla dôkazné bremeno a z vykonaného dokazovania vyplynula potreba vydania takéhoto rozhodnutia aké vydal súd prvej inštancie. Má takisto aj obavu o svoje maloleté deti. Od žalovaného ušla a zdržiava sa na mieste neznámom pre žalovaného, nakoľko má z neho veľký strach. Bojí sa, že si ju žalovaný nájde, nakoľko jej uviedol, že vie kde žije. Nie je možné, aby sa ako obeť trestného činu a domáceho násillia stále sťahovala s malými deťmi a utekala pred žalovaným. Preto je potrebné, aby odvolací súd potvrdil predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie. Má zo žalovaného trauma a nedokáže si predstaviť, že by žila v strachu z jeho prítomnosti. Tvrdenia uvádzané v odvolaní, že žalovaný od prepustenia z výkonu trestu žalobkyňu nekontaktoval nepredstavujú žiadny dôvod na zmenu predmetného rozhodnutia. Žalovaný ju nemohol ani kontaktovať, nakoľko nemal vedomosť, kde sa nachádza a takisto z dôvodu, že mal nariadené neodkladným opatrením zákaz kontaktovania. Existuje však reálna hrozba, že ak by neexistovalo rozhodnutie v znení v akom rozhodol súd prvej inštancie, žalovaný by ju mohol ohrozovať a maloletých, nakoľko sa jej viackrát vyhroził, že si ju nájde. Ak by došlo k náprave žalovaného ako tvrdí, žalovaný by si nezisťoval adresu, kde sa nachádza. Žalovaný si podľa jej vedomostí zisťuje jej adresu a preto má obavu z toho, že ju žalovaný znova vyhľadá. V konaní vedenom medzi žalobkyňou a žalovaným o zrušenie BSM, sa žalovaný vyjadril, že vie, kde sa žalobkyňa nachádza a stále si zisťuje kde sa nachádza s deťmi. Žalovaný takisto počas jeho pobytu vo výkone väzby žalobkyni písal listy a tak porušoval tiež zákazy kontaktovania. Žalovaný si na terajšieho partnera žalobkyne zistil telefónny kontakt a neustále mu vyvolával. Aj po prepustení z väzby mu písal správy a kontaktoval ho. Uvedené bolo takisto riešené na policií. Takisto ešte pred prepustením z väzby sa jej žalovaný vyhrážal, aby s deťmi vypadla z jeho bytu a pritom tento byt ani neplatil a takisto neplatil ani výživné viac ako jeden rok. Z bytu žalobkyňu s maloletými deložoval, zničil dvere, ktoré zakúpila. K náprave žalovaného vôbec nedošlo. Platenie výživného je zákonná povinnosť žalovaného a preto túto skutočnosť nemožno pokladať za dôvod zmeny rozhodnutia odvolacím súdom. Takisto platenie úveru nepredstavuje takýto dôvod, nakoľko sa jedná o spoločný úver doposiaľ nevyporiadaného BSM, pričom v byte, na ktorý je viazaný predmetný úver býva žalovaný, nie ona. Úplne nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že nebolo preukázané domáce násillie a jeho útoky na jej osobu. V danom prípade sa jedná o veľmi intenzívne fyzické útoky zo strany žalovaného na ňu dokonca za prítomnosti maloletých. Išlo o domáce násillie silného rázu, za ktoré bol aj žalovaný právoplatne odsúdený v rámci trestného práva, preto jeho konania už len s odkazom na jeho právoplatné odsúdenie v trestnom konaní, je treba považovať za preukázané. Ako vyplynulo z výpovedi žalobkyne, často sa ju snažila chrániť dcéra Z., ktorej manžel vulgárne nadával, opľúval ju a urážal. Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že fyzické ataky žalovaného sa

konali opakovane a dlhsiu dobu. Konanie žalovaného sa opakovalo pravidelne, nejednalo sa o ojedinelý prípad. Situácia sa vyhrotila dňa 18. 2.2020, kedy ju žalovaný brutálne napadol. Vedel, že kopaním do tela jej spôsobí modriny, a preto ju začal biť do hlavy. Duchapritomne sa snažila zavolať políciu, avšak telefón jej hodil o zem. Preto zavolala na dcéru Z., aby zo svojho telefónu rýchlo zavolala políciu. Následne polícia prišla, zadržala manžela a bol vzatý do väzby. Celú vec najhoršie znášajú deti, ktoré sa žalovaného boja a sú utiahnuté. Keď ho odvieďla polícia, zverili sa jej deti, že im je lepšie, keď otec nebude s nimi doma. Keď jej žalovaný ubližoval, často ich v noci zobudil a do školy chodili nevyspaté a unavené. Syn K. sa začal zajakávať a obáva sa, že príčinou je práve situácia, ktorú zažíval doma. Zhoršuje sa aj zdravotný stav dcéry Z.. Nechce byť viac atakovaná žalovaným a nechce, aby deti zažívali psychické týranie, ponižovanie a aby videli, ako ich otec bije bezdôvodne ich matku. Obava z ďalšieho negatívneho správania žalovaného pramení aj z toho, že žalovaný v trestnom konaní porušil súdom určené zákazy. Vedome maril rozhodnutie súdu, preto bol viackrát zadržaný a následne vo väzbe. Z konania žalovaného vyplýva, že určené zákazy odmieta a nepodrobuje sa im. Preto má obavu o svoj život a zdravie. Odkedy je žalovaný na slobode, snaží sa ju kontaktovať sám, ale aj prostredníctvom jeho mamy. Opakovane ju urážal, osočoval, vulgárne nadával, ohováral ju a hádzal na ňu špinu. Po tom, čo bol žalovaný prepustený z výkonu trestu, niekedy v marci alebo apríli tohto roku, bola na školení v Trenčíne. Musel ju sledovať a fotil si auto, ktorú fotku potom zverejnil na Facebooku, aj keď ho ona pri tom osobne nevidela. Keď bol žalovaný vo výkone trestu, nonstop ju kontaktoval, ona mu žiadnu korešpondenciu neposielala. Od marca 2021 ju aj opakovane telefonicky kontaktuje cez mamu. Keď s ňou volala, tak žalovaný na adresu žalobkyne uvádzal do telefónu vulgarizmy. Zo strany žalovaného to boli slovné, ale aj fyzické útoky, veľa krát ju sotil, kopol, oplúval ju aj pred deťmi, alebo ju oblieval alkoholom. Urážal ju pred deťmi a potom aj ich urážal, keď si ju bránili. Bolo to skoro denne, začalo to asi tak od októbra- novembra 2019. Potom sa to stupňovalo až natoľko, že deti sa báli domov prísť, a keď manžel domov prišiel, tak ju kopol, koľko krát zbil alebo pýtal peniaze na taxík. Keď mu odmietla dať peniaze na taxík začal ju urážať, šticovať, biť, kopať a vyhrážať sa jej i deťom. Maloletý K. žalovanému viackrát povedal, aby sa začal správať ako otec rodiny a nie ako ožran, pretože sa za neho hanbil. Odpoveď otca bola, že už viac nie je jeho syn a že je ako jeho mater. Žalovaný pýtal peniaze nielen od nej, ale aj od detí (napr. sumu 2 €, pretože im inak nedá kľúče od auta, bytu a pod.). Žalovaný vzal peniaze, ktoré mali so žalobkyňou sporené na Vianoce cca 300 €, deťom zobral cca 400 € z peňaženky, a jej veľký pohár (0,7 dcl.) s centami, kde boli 0,50 €, 0,20 € a 0,10 €. Ešte takisto žalovaný zobral Playstation 3, ktorý maloletým zakúpila ona. Musela si pred žalovaným schovávať zlato, ale aj toto pýtal od a chcel aj synovi vziať zlatú retiazku, ktorú dostal od jeho krstných rodičov ku krstinám. Opísala incident, kedy si žalovaný ľahol pred auto, zabránil, aby auto odišlo. Zavolali sa policajti a tí ani nevedeli, ako sa to má riešiť. Matka žalovaného aj jeho teta jej vtedy volali, že „zavolaj si otca, alebo choď, pretože F. ide na bicykli s nožikom a povedal, že ťa zabije“. Žalovaný vyvolával deťom v podnapitom stave večer okolo desiatej - jedenástej, vyhrážal sa jej a deťom hovoril, že sa „odjebe“, hodí do Váhu či skočí pod vlak. Svedok K. F., potvrdil, že bol svedkom jedného incidentu asi v januári 2020. Z výpovede svedka Ing. G. A. vyplynulo, že raz večer, asi po deviatej mu volala dcéra „ocino príď, prišiel F. napitý a rozkopal dvere, pýtal peniaze na taxík, dvere sa mi nedajú zamknúť“. Opísal tiež, že bol svedkom fyzického útoku na žalobkyňu, keď bol s ďalším zaťom Tiborom u žalobkyni v byte. Ako aj vyplynulo z pojednávani v danej veci, žalovaný má negatívny postoj k jej novému partnerovi, preto existuje skutočne dôvodná obava, že by zo strany žalovaného mohlo s ohľadom na jeho žiarlivosť a neliečenú závislosť na alkohole, dôjsť ku negatívne správaniu vo vzťahu k nej i k jej partnerovi a k snahe žalovaného o osobný styk s ňou a k opakovaniu jeho agresívneho správania k nej. Žalovaný ju kopal, bil, oblieval alkoholom, oplúval a to denne od októbra - novembra roku 2019. Žalovanému bolo v trestnom konaní uložené ochranné liečenie prialkoholické ambulantnom formou. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie ochranné liečenie žalovaný ku dňu vyhlásenia dokazovania súdu za skončené, neabsolvoval. Žalovaný nevyhľadal odbornú pomoc, nelieči sa, napriek tomu, že táto povinnosť mu bola uložená súdom s ohľadom na závery znalca, čo ešte viac zvyšuje jej obavu zo stupňovania jeho agresívneho správania. Je toho názoru, že nie je potrebné, aby ona (ako slabšia strana, obeť domáceho násillia, na materskej dovolenke bez riadneho príjmu) v konaní predkladala odborné vyjadrenia alebo znalecké posudky. Vypovedala pravdivo a na preukázanie svojich tvrdení navrhla výsluchy svedkov, listinné dôkazy a oboznámenie zvukovej nahrávky. Takýmto spôsobom uniesla bremeno svojho tvrdenia. Navyše znalecké posudky boli súčasťou trestných konaní, ktoré žiadala pripojiť k tomuto konania. Civilný sporový poriadok vypočítava veľké množstvo dôkazných prostriedkov, pričom každý z nich má rovnakú zákonnú silu. Nie je nutné, aby strana sporu používala na svoju obranu všetky dôkazné prostriedky. Využila viaceré dôkazné prostriedky. Predložila aj lekársku správu, ktorou preukázala pravdivosť svojho tvrdenia. Nie je pravda, že telefonovala žalovanému. So žalovaným nekomunikuje, nakoľko má z neho

strach. Jediná komunikácia je zasielanie mu emailov pravidelne vždy ku 30. dňu v každom mesiaci kalendárneho roku o zdravotnom stave maloletých detí, ich školských výsledkoch a mimoškolských aktivitách na základe rozsudku OS Trenčín zo dňa 03.06.2021, sp. zn. 34P/2/2021. Takýmto spôsobom je zabezpečené informovanie otca o maloletých deťoch. Súd takisto vykonal dôkaz prehraním zvukových záznamov, ktoré boli vyhotovované so súhlasom žalovaného, čo potvrdzuje na predmetnej nahrávke. Z týchto záznamov vyplýva ako násilne, agresívne a vulgárne sa žalovaný správa k nej za prítomnosti maloletých detí. Jedná sa o hrubé nadávky a agresívne prejavy žalovaného, ktoré nie je možné tolerovať, navyše ak sa takto správa za prítomnosti maloletých detí. Maloletí sa otca boja. Obava z agresívneho správania a ďalších fyzických útokov žalovaného na ňu je posilnená tým, že žalovaný požíva intenzívne alkoholické nápoje a pod ich vplyvom je veľmi agresívny. Nelieči svoju závislosť. Útoky žalovaného sa stupňovali, opakovali a boli intenzívne, dochádzalo k fyzickým aj verbálnym útokom, a to aj keď bol triezvy. Je toho názoru, že je preukázané, že dochádzalo veľmi často k fyzickým útokom silnej intenzity zo strany žalovaného voči nej, ktorý ju bil, bol agresívny, vulgárne jej nadával aj keď bol triezvy, čo vyústilo do podaní rôznych trestných oznámení. V konaní bolo preukázané, že sa žalovaný môže konania voči nej dopustiť opakovane, nakoľko sám mnohokrát porušil súdom nariadené zákazy. Na základe vyššie uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

12. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

13. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

14. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie teda vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

15. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd vo veci samej zakázal žalovanému približovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Na základe dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie odvolací súd pritom zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci bola preukázaná existencia neoprávnených zásahov žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a súčasne je možné dôvodne sa obávať, že môže reálne nastať opakovanie týchto neoprávnených zásahov. Vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalovaný sa voči žalobkyni dopustil doposiaľ 3 skutkov (18.02.2020, 21.03.2020 a 01.09.2020), ktoré naplnili znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, za ktoré bol právoplatne odsúdený, pričom v uvedených trestných veciach bol i väzobne stíhaný. Napriek tomu, že Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 23Tpo/24/2020-39 zo dňa 10.03.2020 zrušil v poradí prvé rozhodnutie okresného súdu o jeho vzatí do väzby a nahradil väzbu spolu s uložením viacerých obmedzení a zákazov, vrátane zákazu styku so žalobkyňou na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, tento zákaz žalovaný porušil zakrátko na to tým, že sa voči nej dopustil skutku dňa 21.03.2020, za ktorý bol tiež následne väzobne stíhaný a právoplatne odsúdený. Po právoplatnom odsúdení a vykonaní trestu uloženého rozsudkom sp.zn. 3T/68/2020 zo dňa 04.08.2020 (za skutky zo dňa 18.02.2020 a 21.03.2020), ktorý trest žalovaný vykonal 29.08.2020, sa 01.09.2020 dopustil voči žalobkyni ďalšieho rovnakého skutku, pre ktorý bol vzatý do väzby a následne právoplatne odsúdený rozsudkom sp.zn. 3T/122/2020 zo dňa 11.02.2021. Tiež bolo zistené, že pred spáchaním vyššie uvedených trestných činov voči žalobkyni, od 20.12.2019 sa voči nej dopustil tiež 2 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Správanie, ktorého sa žalovaný na žalobkyni dopúšťal, za ktoré bol opakovane či už právoplatne uznaný za vinného zo spáchania priestupkov alebo troch trestných činov, je neakceptovateľné a úplne spoločensky neprípustné o to

viac, že bolo namierené proti manželke, ktorá, aj podľa názoru odvolacieho súdu má aj vzhľadom na tieto negatívne skúsenosti opodstatnený strach z toho, že by sa opäť mohla stať obeťou obdobného protiprávneho konania zo strany žalovaného. Ak sa žalovaný bránil tým, že sa polepšil a nehrozí, že by sa obdobného konania dopustil opäť, čo bol hlavný jeho argument v prospech zamietnutia žaloby, súd prvej inštancie mal správne za to, že vykonaným dokazovaním naopak bola preukázaná dôvodná obava z toho, že by sa protiprávneho konania mohol voči žalobkyni dopustiť znovu. Vzhľadom na preukázané opakovanie protiprávneho konania žalovaného, ktorého objektom je iba žalobkyňa, je aj podľa odvolacieho súdu zrejmé, že žalovaný v nedávnej minulosti mal očividný problém ovládnuť svoje konanie proti žalobkyni, ktorú zámerne vyhľadával za tým účelom, aby sa jej opakovane vyhrážal (aj smrťou), a to dokonca aj počas toho, ako mal súdom (v rámci náhrady väzby) uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni a tiež aj po tom, čo bol za nebezpečné vyhrážanie z 18.02.2020 a 21.03.2020 odsúdený, kedy sa rovnakej trestnej činnosti voči nej dopustil aj dňa 01.09.2020, len niekoľko dní po prepustení z výkonu trestu. Žalovaný v nedávnej minulosti stupňoval svoje protiprávne konanie proti žalobkyni, porušil už raz súdny zákaz priblíženia sa k žalobkyni, dopustil sa nebezpečného vyhrážania 3 dni po vykonaní prvého trestu odňatia slobody (prepustený 29.08.2020, ďalší trestný čin spáchaný 01.09.2020), ktoré správanie žalovaného aj podľa odvolacieho súdu nasvedčuje tomu, že má tendenciu porušovať zákaz uložený súdom, keď celkom zrejme ani výkon trestu odňatia slobody či pobyt vo väzbe nebol pre neho takým ponaučením, po ktorom by sa vystríhal obdobného konania, keď opakovane sa dopustil rovnakého konania aj po prvom výkone trestu. Opakovanie neprípustného správania žalovaného voči žalobkyni v rokoch 2019 až 2020, porušovanie zákazov nevylučuje, naopak, aj podľa odvolacieho súdu vytvára dôvodnú obavu, že by rovnaké konanie mohol zopakovať znova. Aj skutočnosť, že žalovaný doposiaľ neriešil odborným spôsobom problém s alkoholom, aj podľa odvolacieho súdu znásobuje riziko, že by sa (opäť aj pod vplyvom alkoholu) mohol dopustiť obdobného správania voči žalobkyni. Čo sa týka obrany žalovaného pred súdom prvej inštancie ako i v podanom odvolaní, že od prepustenia z druhého výkonu trestu žalobkyňu nevyhľadal, čo má byť dôkazom o tom, že už ju kontaktovať nemá záujem, odvolací súd zdôrazňuje, tak ako už správne uviedol súd prvej inštancie, že sú tu práve objektívne skutočnosti, ktoré žalovanému nateraz bránia (aj keby chcel), aby sa k žalobkyni priblížil. V prvom rade je to skutočnosť, že žalobkyňa s deťmi odišla pred prepustením žalovaného z výkonu trestu na miesto, ktoré mu nie je známe, čo samo osebe znemožňuje žalovanému čo i len potenciálne snahy o vyhľadanie žalobkyne. Teda nie pozitívny posun v správaní žalovaného, ale predovšetkým zdržovanie sa žalobkyne na nateraz pre žalovaného neznámom mieste spôsobilo, že sa žalovaný so žalobkyňou (mimo súdnych pojednávaní) osobne nestretol. Ani podľa odvolacieho súdu nemožno od žalobkyne požadovať, aby sa "ukrývala" pred žalobcom nekonečne dlhý čas z obavy pred zopakovaním protiprávneho konania. Vzhľadom na vyššie uvedené predošlé správanie žalovaného má aj odvolací súd obavu z toho, že žalovaný nebude schopný, ak sa dozvie miesto pobytu žalobkyne, zdržať sa jej vyhľadávania. Žalovaný má aj neodkladným opatrením vydaným dňa 14.01.2021 v konaní sp.zn. 15C/1/2021 uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni, a preto aj podľa odvolacieho súdu táto okolnosť nateraz objektívne brzdí žalovaného v snahách o styk so žalobkyňou. Žalovaného opakované protiprávne správanie v nedávnej minulosti, doposiaľ neriešenou závislosťou na alkohole, a aj počas tohto sporu na pojednávaniach pred súdom prvej inštancie prezentovanými negatívnymi emóciami prejavovanými voči žalobkyni majúciimi svoj základ v novom partnerskom vzťahu žalobkyne s iným mužom a neúspešnými snahami žalovaného stretnúť sa s deťmi, zakladajú aj podľa názoru odvolacieho súdu dôvodnú obavu, že by sa snaha o osobný styk žalovaného so žalobkyňou mohla zopakovať. Uvedenú obavu nie sú ani podľa odvolacieho súdu spôsobilé vyvrátiť ani žalovaným produkované tvrdenia a dôkazy, že začal riadne splácať dlhy, výživné a náklady na byt, keďže snaha o splatenie starších dlhov nevyvracia sklony žalovaného ku kontaktovaniu žalobkyne, ktoré sklony potvrdzuje jeho predošlé správanie vo vzťahu k nej. Žalovaný v rámci svojej obrany pred súdom prvej inštancie tak aj v odvolaní "zľahčoval" strach žalobkyne a tvrdil, že ona z neho nemá strach dostatočnej intenzity na to, aby súd žalobe vyhovel. Žalobkyňa aj podľa odvolacieho súdu naopak opodstatnene môže mať strach z toho, že žalovaný protiprávne konanie voči nej zopakuje, pričom tento ňou prezentovaný strach má racionálny základ v jej predošlej opakovanej negatívnej skúsenosti so žalovaným. Vzbudenie dôvodnej obavy na strane žalobkyne ako poškodenej je súčasťou aj skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania a súd nemá dôvod pochybovať o tom, že obava na strane žalobkyne z osoby žalovaného má svoj opodstatnený základ. Intenzitu strachu ani to, že by mala byť žalobkyňa ako obeť atakovaná či už verbálne alebo fyzicky, ani podľa odvolacieho súdu nie je nutné pre účely tohto sporu dokladovať znaleckým dokazovaním, tak, ako to tvrdil žalovaný i v podanom odvolaní, nakoľko podstatným pre posúdenie žaloby je preukázanie opakovaného spáchania priestupkov a trestných činov žalovaným voči žalobkyni ako poškodenej v nedávnej minulosti (teda preukázanie protiprávných zásahov do osobnej integrity žalobkyne), resp. úlohou súdu je vyhodnotiť,

či sa takéto konanie môže reálne v budúcnosti ešte zopakovať, čo súd prvej inštancie spravil, pričom znalecké dokazovanie nie je ani podľa odvolacieho súdu dôkazom, od ktorého by sa ako od jediného mal odvíjať úspech v spore. U žalobkyne aj podľa odvolacieho súdu pretrváva dôvodne obava, že v prípade neexistencie súdneho zákazu ju žalovaný bude opätovne vyhľadávať a atakovať, a to hlavne verbálne, za ktoré verbálne útoky bol právoplatne odsúdený v roku 2020 a 2021, môže mať dôvodnú obavu zo zopakovania vulgárnych osočovaní, vyhrážok smrťou, ktoré nie je povinná znášať. Vulgárne osočovanie zo strany žalovaného na adresu žalobkyne je nielen súčasťou opisu skutkov trestných činov podľa právoplatných odsudzujúcich rozsudkov, ale boli tiež preukázané z vykonanej zvukovej nahrávky. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie pritom nevyplývalo, žeby žalovaný svojím správaním v neskoršom období takýto prístup k žalobkyni zmenil o to viac, kedy aj na pojednávaníach pred súdom prvej inštancie prejavoval negatívny postoj k žalobkyni, prameniáci v novom partnerskom vzťahu žalobkyne a v konfliktoch týkajúcich sa detí. Uvedené aj podľa odvolacieho súdu len umocňuje dôvodnú obavu zo zopakovania neprípustného správania žalovaného. Základom pre vyhovieň žaloby bolo preukázanie existencie opakovaného nebezpečného vyhrážania žalovaného žalobkyni, teda jej početné verbálne osočovanie a vulgárne napádanie, ktoré bolo preukázané tak, ako bolo vyššie uvedené a súčasná obava z opakovania takýchto počínov, pričom vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie sa nad rámec uvedeného tiež podarili preukázať aj fyzické útoky žalovaného na žalobkyňu a aj tieto zistené fyzické napadnutia postačujú na prijatie záveru o absolútne neprípustnom správaní žalovaného voči žalobkyni, z ktorého tiež môžu u žalobkyne opodstatnene vychádzať obavy zo žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené mal aj odvolací súd za preukázané, že došlo zo strany žalovaného k porušeniu práv žalobkyne na ochranu jej osobnosti a k zásahom do jej telesnej integrity. Vzhľadom na zistené skutočnosti ohľadom osoby žalovaného, z ktorých skutočností mal aj odvolací súd preukázanú dôvodnú obavu z možného opakovania takýchto neprijateľných zásahov do integrity žalobkyne a jej dôstojnosti, dospel súd prvej inštancie správne k záveru, že je dôvodné uložiť žalovanému zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov tak, aby nedochádzalo k ďalším objektívne hroziacim neoprávneným zásahom žalovaného do práv žalobkyne. Stanovená vzdialenosť je aj podľa odvolacieho súdu dostačujúca a zároveň neprímerane neobmedzuje slobodu pohybu žalovaného. Súd prvej inštancie rovnako správne obmedzil uložený zákaz pre prípad účasti žalobkyne a žalovaného na úkonoch v súdnom (napr. civilnom, trestnom) konaní, správnom konaní alebo inom konaní pred orgánmi verejnej správy alebo orgánmi činnými v trestnom konaní, na ktoré budú žalobkyňa a žalovaný súčasne predvolaní a pri ktorých nemožno vylúčiť, že sa obaja stretnú a z objektívnych dôvodov nebude možné zabezpečiť, aby fyzická vzdialenosť medzi nimi bola menšia ako 10 metrov. Čo sa týka námietky žalovaného uvádzanej v odvolaní, že súd svojím výrokom o zákaze približovať sa k žalobkyni prejedukuje aj zákaz priblížiť sa k deťom, nakoľko medzi výnimky zo zákazu priblíženia sa nezaradil aj čas odovzdania detí v rámci realizácie styku otca s deťmi po dobu určenú súdom, a teda jedná sa o vadu konania, kedy postupom súdu je zasahované do jeho práv do takej miery, že sa jedná o porušenie práva na spravodlivý proces, odvolací súd túto nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko o zákaze priblížiť sa k deťom je rozhodované v samostatnom konaní a pokiaľ ide o odovzdávanie detí pri styku, tak zákon priamo nedefinuje povinnosť matky respektíve rodiča byť prítomná pri odovzdaní dieťaťa. Rodič má právo zabezpečiť toto odovzdanie aj treťou osobou, to znamená príbuznými alebo inou osobou. Nie je porušením súdneho rozhodnutia, pokiaľ by matka odovzdávala dieťa otcovi prostredníctvom inej osoby. Rovnako to platí aj pre prípad prevzatia dieťaťa. Dieťa môže prevziať od otca so súhlasom matky aj iná osoba.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).